

17de JAARGANG, NR. 327
18 NOVEMBER 2019

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

2 JAZZ OP DE PLAAT

Tricycle, Rob Franken, Guus Janssen,
 Maria Mendes & Metropole Orkest,
 Mulo Francel & Chris Gall e.a.

6 JAZZ OP DE PLANKEN

November Music, Wooten Brothers,
 Jazz International Rotterdam.

EN VERDER ONDER MEER:

12 IM Gerry Teekens (Jeroen de Valk)

13 Give me your telephone number
 (Erik Marcel Frans)

15 Belgrado Jazz Festival

16 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2019

NR. 328 KOMT 2 DECEMBER UIT

NIEUWS

**Ben van Gelder krijgt eerste
 Bimhuis Compositie-opdracht**

Altsaxofonist Ben van Gelder heeft de eerste Bimhuis Compositie-opdracht gekregen. Hij presenteert op 29 november in het Bimhuis, Amsterdam het resultaat, dat als titel 'Paradis' heeft. Na de première gaat Van Gelder met het stuk op tournee naar onder meer Rotterdam en Utrecht.

Ben van Gelder. (Persfoto)

Voor 'Paradis' heeft Van Gelder zich laten inspireren door het gelijknamige schilderij van Marc Chagall. Van Gelder: 'Het idee van het paradijs als ommuurde tuin representeert voor mij de scheidslijn tussen orde en chaos: dat concept is in directe zin te betrekken op mijn schrijfproces en improvisatie in het algemeen, maar in bredere zin ook op het leven, dat soms kan voelen als een balanceeract.'

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**PABLO HELD EN DICK OATTS TE GAST BIJ BOY
 EDGAR PRIJS-UITREIKING AAN JASPER BLOM**

Jasper Blom. (Foto: Govert Driessen)

Onder anderen gitarist Jesse van Ruller, pianist Pablo Held en saxofonist Dick Oatts spelen met winnaar en saxofonist Jasper Blom op de avond van de uitreiking van de Boy Edgar Prijs 2019. Die uitreiking is op 4 december in het Bimhuis, Amsterdam. Blom krijgt een bronzen sculptuur van Jan Wolkers en 12.500 euro.

[...vervolg op pagina 14](#)

GERRY TEEKENS OVERLEDEN

Op 31 oktober is Gerry Teekens in zijn woonplaats Enschede op 83-jarige leeftijd overleden. Hij was 25 jaar leraar op een middelbare school en daarnaast ook jazzdrummer. Teekens richtte in 1981 het label Criss Cross op. Daar verschenen ruim vierhonderd albums op. Het North Sea Jazz Festival onderscheidde hem in 1999 met een Paul Acket Bird Award. Criss Cross zal worden voortgezet door Teekens' zoon Jerry.

[...Jeroen de Valk herdenkt Gerry Teekens op pagina 12](#)

JAZZ OP DE PLAAT

DRUMMING CELLIST

Abraxas

Eigen Beheer

Bezetting:

Kristijan Krajncan (cello, drums, percussie, stem)
+ Milko Lazar (klavecimbel),
George Dumitriu (elektronica).

Twee jaar geleden maakte de Amsterdamse Sloveen Kristijan Krajncan zijn solodebuut met het digitale album 'Drumming Celist'. Die titel voert hij nu als artiestennaam voor zijn solowerk, en 'Abraxas' is de eerste cd die hij aldus uitbrengt. Waar het debuut een merkwaardige hybride was van puur klassiek cellospel (de tweede cellosuite van Bach) met toegevoegd drumwerk, is de nieuwe plaat een zeer geslaagd samengaan van 's mans drum- en cellospel. De cd bevat louter eigen composities, gelardeerd met improvisaties. Uiteraard heeft hij flink moeten overdubben, maar het resultaat klinkt alsof er een band bezig is. Zijn muzikale vrienden Milko Lazar en George Dumitriu hebben hierbij een kleine bijdrage geleverd aan de feestvreugde. De klassieke touch in Krajncans cellospel krijgt flink de ruimte in een nummer als 'Orpheus' dat opent als een mooi Renaissancelied en gaandeweg ingebed wordt in een fascinerende soundscape. Ook 'Icarus', met zijn Philip Glass-achtige minimal music doet klassiek aan, tot de drums de boel opzweepen richting een onvermijdelijke climax (die helaas uitgedadend wordt). In het titelnummer gebruikt Krajncan zijn snaarinstrument eerder als een soort heavy-metalgitaar, met een traag beukende drumpartij die een gothic sfeertje oplevert. De elektronica van Dumitriu doet de rest. Die rockinvloed zit ook in het krautrock-achtige 'Sisyphus' met het klavecimbel van Lazar als vervreemdende factor. Het maakt 'Abraxas' tot een verrassende, afwisselende cd die laat horen dat Kristijan Krajncan een goed oor heeft voor pakkende melodieën en sferen, en een even talentvol drummer als cellist is.

Herman te Loo

Beluister hier het titelstuk van het album:

<https://bit.ly/2rFTLZN>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MULO FRANCEL & CHRIS GALL

Mythos

GLM Music

Bezetting:

Mulo Francel (tenor- en sopraansax, klarinet,
bas- en contrabasklarinet),
Chris Gall (piano).

Dit is geen muziek voor de jazzclub maar voor de concertzaal. Of, nog beter: de kerk. Dat hoor je aan de plechtige voordracht en de lichte galm. Jazzstandards zijn in de minderheid; op het repertoire staat vooral eigen, weloverwogen werk. Ook horen we enkele bewerkingen van de barokcomponisten Henry Purcell en Johann Sebastian Bach. Het gewoonlijk lichtvoetige 'Wave' (Antonio Carlos Jobim) klonk zelden zo serieus. In de liner notes - door de musici zelf geschreven - wordt een verband gelegd tussen deze bossanova en de reislustige Odysseus.

De Griekse mythologie zorgt wel vaker voor inspiratie, zo lezen we. Want de twee Duitsers hebben niet alleen het conservatorium afgesloten maar zaten kennelijk ook op het gymnasium. (Nee, we gaan nu geen grapjes maken over de voornaam van de rietblazer.) Francel en Gall wijden stukken aan de dodenrivier de Styx, de gedoemde stuurman Palinurus en Icarus, de man die wilde vliegen maar ter aarde stortte.

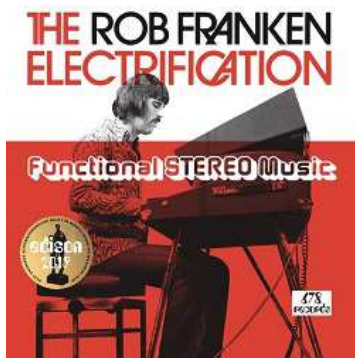
Erg vrolijke verhalen zijn dit niet en de muziek is navenant. Daarbij valt op dat Francel op de tenorsax een ijl, sereen geluid cultiveert. De zware emoties liggen op de loer maar worden zorgvuldig in bedwang gehouden.

De pianist speelt in de meeste stukken ostinato's: ritmische, repeterende motiefjes. Dat zou voor lichte irritatie kunnen zorgen, ware het niet dat die figuurtjes zo uiteenlopen. Ze gaan van een soort opgevoerde Mondscheinsonate tot koppige Dave Brubeck-ritmes en van langzaam en meditatief tot de verklanking van een naaimachine.

Voorts zijn er ook nog 'East of the sun' en 'Old folks'; oude standards die toegewijd en 'gewoon', zonder enige opsmuk, worden vertolkt. 'Less is more', dat heeft dit duo in de gaten.

Jeroen de Valk

THE ROB FRANKEN ELECTRIFICATION
Functional Stereo Music
678 Records

Bezetting:

Onder anderen: Joop Scholten, Eef Albers (gitaar), Wolfgang Schlüter (vibrafoon), Ferdinand Povel (saxofoon, fluit), Rob Langereis, Wim Essed, Theo de Jong (bas), Louis Debij, Eric Ineke, Henk Zomer, Bruno Castellucci (drums).

Dit is de kleinste cd-box aller tijden: drie cd's in een plat hoesje. Maar: propvol muziek, namelijk precies zoveel als er op past. 678 Records bracht al eerder een stapeltje lp's uit van de in 1983 gestorven toetsenist Rob Franken. Nu dus op cd. Rob Franken was de eerste in Nederland die speelde op een Fender Rhodes, die overigens nu in het bezit is van pianist Karel Boehlee. Hij was altijd bezig met het uitproberen van nieuwe, elektronische instrumenten en was een echte synthesizerpionier. Hij werkte veel met Toots Thielemans en speelde mee in de filmmuziek van Turks Fruit. Daarna componeerde en speelde hij héél veel 'FuMu'. Dat is FUNctionele MUziek en zou denigrerend (en onterecht) liftmuziek of achtergrondmuziek genoemd kunnen worden. Muziekjournalist Frank Jochemsen is een bewonderaar van de erfenis van Rob Franken en bracht samen met Sander Huibers de muziek in 'opgepoetste' vorm uit. De muziek ademt de stijl en sfeer van de jaren zeventig en tachtig. Franken was enorm productief en nam wel tientallen stukken op een dag op. Daar zaten ook composities van anderen bij. De tracks zijn meestal nogal kort. Vier minuten wordt zelden gehaald. Ook hebben heel veel stukken een fade out. Het moet een enorme klus zijn geweest om het omvangrijke oeuvre te beluisteren en er representatief materiaal uit te selecteren. Maar daardoor is de muzikale erfenis van Rob Franken wel zeker gesteld.

Peter J. Korten

Maak hier kennis met Rob Franken:

<https://www.youtube.com/watch?v=gP8GkPRkD2Q>

GUUS JANSSEN/WIM JANSSEN
Home Made Music
Geestgronden

Bezetting:

Guus Janssen (piano, speelgoedpiano), Wim Janssen (drums).

De laatste toevoeging aan de discografie van pianist/componist Guus Janssen dateert alweer van vier jaar geleden. Het Bimhuis-label bracht toen een mooie compilatie uit met verschillende groeps-samenstellingen, onder de titel 'Meeting Points'. Met 'Home Made Music' blaast hij zijn eigen label Geestgronden weer nieuw leven in, want de laatste uitgave daarop was in 2008. Het nieuwe album bevat opnames van een huiskamerconcert bij collega Frank van Merwijk in Arnhem, met zijn broer Wim als enige muzikale partner. Alleen piano en drums, dat lijkt kaler dan het is. Want de muzikale samenwerking van het tweetal gaat terug naar de huiskamer in Heiloo, en ze kennen elkaars spel binnenste buiten. Het repertoire voor 'Home Made Music' kent weer een aantal typische Jansseninzichten. Zo koppelt het tweetal de muzikale handtekening 'HiHat' (waarin Guus met zijn rechterhand op de hoogste toetsen effectief een hi-hat imiteert) aan 'Kary's trance' van Lee Konitz, een muzikale held van beiden. Afgezien van de montage is de uitvoering van het oorspronkelijke stuk redelijk getrouw. Dat kan niet gezegd worden voor de twee standards die hier gedeconstrueerd en opnieuw in elkaar gezet worden: 'La Paloma' en 'I'll Remember April'. De hercompositie van beide stukken is zelfs zo totaal dat Guus er zijn eigen naam aan toe heeft gekend en de 'nieuwe' titels 'Paloma' en 'April'. Hier, maar ook in het heerlijke 'Very good weather today' van Paul Termos (met zijn verwijzing naar de Britse popmuziek van de vroege jaren zestig) blijft een grinnik of een grijns moeilijk te onderdrukken. In 'Zeeweg' valt een bitterzoete melancholie te ontwaren, een verrassende toets voor een pianist/componist die over het algemeen niet zo in emoties grossiert.

Herman te Loo

Stuur ons uw jazznieuws: jazzflits@gmail.com.

Cassandra Wilson, 10 juli 2015, North Sea Jazz.

BEELD UIT HET ARCHIEF JOKE SCHOT

Chris Potter, juli 2011, North Sea Jazz Festival.

MARIA MENDES & METROPOLE ORKEST

Close To me

Justin Time Records (www.justin-time.com)

Bezetting:

Onder anderen: Maria Mendes (zang, percussie), John Beasley (toetsen, percussie, orkestratie), Karel Boehlee (piano), Jasper Somsen (bas), Jasper van Hulten (drums), Vincent Houdijk (vibrafoon).

'Close To Me', dat is Maria Mendes in haar knollentuin. Het is een cd vol met stukken in het zwerige Portugees. Het zijn fadonummers met een twist. De arrangementen en orkestraties geven de muziek net even die jazzy touch, waardoor je vingerknippend op de bank zit mee te deinen. Maria Mendes heeft flink wortel geschoten in Rotterdam, maar deze van origine Portugese is van wereldklasse en staat regelmatig op de grote (jazz)podia in de wereld. Haar idioom is breed; ze zingt jazz, fado, pop, wereldmuziek en wordt ook regelmatig geboekt als musicalster. Met de cd 'Close To Me' haalt ze fado naar een groot podium. Met het weelderige Metropole Orkest zingt ze eigen en andermans muziek met veel gevoel en passie. Haar prachtige stem is van elastiek en buigt zich soepel om de melodie. De tempi van de stukken zijn iets hoger dan normaal voor de fado, maar dat maakt de muziek ook toegankelijker. Lekkere vette latinritmes worden afgewisseld met romantische strijkers; het Metropole Orkest draait er zijn hand niet voor om. Dat Maria Mendes naast een fantastische allround zangeres ook nog een geweldige jazz kan zingen, hoor je op deze cd vooral als ze uitpakt in scatt-vocals. Het royale klaphoesje is uitgevoerd in een mooie dieprode kleur, die de warmte van deze fraaie cd mooi illustreert.

Sjoerd van Aelst

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=8ud-ahguPFg>

LUCA SISERA ROOFER
Starlex Complex
NWOG Records

Bezetting:

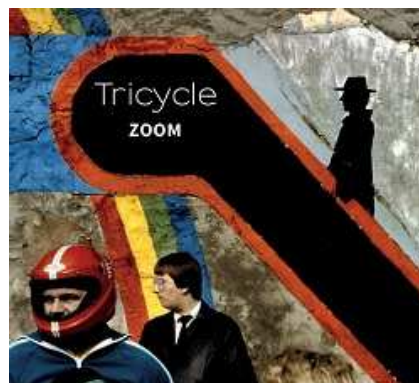
Maurus Twerenbold (trombone),
 Michael Jaeger (tenorsax), Yves Theiler (piano),
 Luca Sisera (bas), Michi Stulz (drums)
 + Isa Wiss (zang).

Na twee albums voor Leo Records te hebben gemaakt, brengt de Zwitserse groep Roofer van bas-sist Luca Sisera zijn derde cd, 'Starlex Complex' nu uit op het Duitse label NWOG. De plaat pakt de draad op van het debuutalbum van de groep, 'Prospect', want het live in Rusland opgenomen 'Moscow Files' was vooral een improvisatieplaat, met de Russische altsaxofonist Alexey Kruglov als gast. Op 'Starlex Complex' staan de composities van de bandleider centraal. Daarin weet hij complexiteit te koppelen aan een lekkere drive, waardoor de stukken toch makkelijk het oor in glijden. Zo neigt de muziek in de richting van mensen als Steve Coleman en Steve Lehman, maar de Zwitsers zijn wat losser in hun aanpak. Zo opent 'Nairs' bijvoorbeeld als een open improvisatie zonder tempo, waar gestaag een trage mars onder wordt gezet, terwijl saxofonist Michael Jaeger juist weer drukke figuren speelt. 'Internal body messenger' is weer veel filmischer van aard en de driedelige suite 'Missing channels' is fraai afwisselend, met een swingend, Mingus-achtig middendeel en de vocaliserende zang van Isa Wiss, die een extra dimensie aan het slotdeel geeft. Het maakt 'Starlex Complex' tot het meest complete album van Roofer tot nu toe.

Herman te Loo

Bekijk hier de trailer van het album:
https://youtu.be/ovPp3zR6_5I

TRICYCLE
Zoom
Aventura Music (www.tricycle.be)

Bezetting:

Tuur Florizoone (chromatische accordeon),
 Philippe Laloy (saxen, basfluit),
 Vincent Noiret (bas).

De accordeon in de jazzmuziek is een ondergeschoven kindje en dat is geheel ten onrechte. Er is bijna geen instrument dat zo heerlijk kan deinen en schmieren en dat past ook binnen het jazzidoom. Een meester op dit instrument is de Belg Tuur Florizoone. Nu is België heel ver weg, maar Tuur is zo actief dat hij regelmatig de grens oversteekt. Zo maakte hij met Eric Vloeimans prachtige muziek onder de noemer Oliver's Cinema. Tricycle is een van zijn eigen groepen en deze groep bestaat al twintig jaar. De cd 'Zoom' is een juweeltje vol met melancholie en weltschmerz. Het is de ideale muziek om op winterse dagen bij uit het raam te staren. De nummers zijn allemaal uit de koker van Tuur en er zit geen zwak moment tussen. Wel ademen de stukken dezelfde sfeer; het is warme, intieme muziek. De bezetting kan haast niet mooier. De fluit en saxen van Philippe Laloy hebben dezelfde intonatie als de accordeon en soms lijken ze een. Vincent Noiret op bas legt voor beide heren een prachtig fundament met veel mooie boventonen. Kortom: 'Zoom' is een cd om te koesteren met een dik uur prachtige muziek die weldadig omarmt zonder zich op te dringen.

Sjoerd van Aelst

Maar hier kennis met Tricycle:
<https://www.youtube.com/watch?v=uKCi8or7Jgw>

FESTIVAL NOVEMBER MUSIC

Datum en plaats:

1 – 10 november 2019,
Diverse locaties, 's Hertogenbosch.

November Music is een festival voor mensen die de grenzen van muziek opzoeken, en meer nog voor wie grenzen niet erkent. Al vanaf 1993 gaat November Music met hedendaagse muziek dwars door de genres heen. Het festival laat de laatste muzikale ontwikkelingen horen waarbij makers en componisten uit hedendaags gecomponeerde muziek, jazz, new world music, muziektheater, visual music, electronics & soundscapes en geluidsinstallaties putten. Een belangrijk onderdeel is jazz van het soort waarbij je je afvraagt welke van de andere muzieksoorten ook zijn te horen. Uit de pap van meer dan negentig concerten en geluidsinstallaties op negentien verschillende podia haalden we enkele bijzondere krenten. In de Verkade-fabriek, die het hart van dit festival vormt, speelde **Estafest** met de Zwitserse stemacrobaat Andreas Schaerer als gast. Estafest met Jeroen van Vliet (piano), Mete Erker (saxofoon), Oene van Geel (viool en cajon) en Anton Goudsmit (gitaar) bestaat tien jaar. Ze laten zich kennen als een groep waarin zo min mogelijk afspraken worden gemaakt en improvisatie en spontaan op elkaar reageren het belangrijkste doel zijn. Een ideale omgeving voor vocalist **Andreas Schaerer**, die zijn stemacrobatiek van het moment laat afhangen. Schaerer lijkt met zijn stem alles te kunnen en kan elk geluid maken. Hij voegde zich als een vijfde instrumentalist bij Estafest en deed dat als levende beatbox, trombone, of gewoon scattend. Luid klakkend met zijn tong ging hij een duet aan met Oene van Geel op de cajon, zong teksten met nepwoorden en een toegift in het Italiaans. Hij daagde Estafest uit tot humor en melodieuze muziek. [...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Een nieuwe belofte uit Londen. De Bahreinese trompettiste Yazz Ahmed liet met futuristische Arabische jazz een specimen van de vruchtbare Britse jazzscene horen. (Foto: Tom Beetz)

Een vast onderdeel is Colours of Improvisation waarin nog onbekende groepen en bijzondere combinaties zijn te horen. Dit is elk jaar een hoogtepunt van het festival, ook nu. Er waren drie groepen te horen. De grote groep van de Belgische pianist **Free Desmyter** was indrukwekkend met drie bijzondere gasten: uit Irak Bassem Hawar op djoze en Saad Mahmood Jawad op ud, en uit Bahrein zanger Khaled Alhafez. De muziek is deels van Desmyter en deels van Hawar, wat liet horen hoe mooi de muziek van het Westen en het Midden-Oosten kunnen samenvloeien. De djoze, een soort miniviool, heeft een grote klankrijkdom en kan zacht gespeeld zelfs op een sopraansaxofoon lijken. De djoze vormde een gelukkig huwelijk met de indringende zang van Alhafez, terwijl de ud subtiel de op Arabische maqams (notenreeksen) gebaseerde improvisaties begeleidde. De vijfmans vioolsectie van Desmyter klonk alsof ze nooit anders doen, terwijl Desmyter zelf meer in de jazztraditie soleerde. Drummer [...vervolg op de volgende pagina links](#)

Chris Joris werd door de Oosterse ritmen uitgedaagd de verscheidenheid van zijn geluidgevend uitdragerij ten volle te benutten met als absoluut hoogtepunt een lange solo op de Braziliaanse berimbau, een soort muzikale pijl en boog, waar een uitgeholde kalebas de plaats heeft ingenomen van een pijl.

Het was niet alleen een indrukwekkende ervaring voor de bezoekers maar ook voor de daarna optredende trompettist **Avishai Cohen**. Midden in zijn optreden vroeg hij het publiek te applaudisseren voor de groep die voor hem had gespeeld en hem diep had geraakt. Op een heel andere manier deed hij daar zelf ook niet voor onder. Met zijn vaste kwartet waarin Gadi Lehavi invaller pianist was, gaf hij een verbijsterend mooi optreden. Cohen kan wel eens wisselvallig zijn maar zoals hij hier speelde zullen weinigen hem eerder hebben gehoord. Hij opende met een langzaam nummer dat de sfeer van Miles Davis uit de jaren vijftig oproep. Er is weinig overeenkomst met diens manier van trompetspelen maar de elektrificerende sfeer en het gevoel dat er iets bijzonders staat te gebeuren was overweldigend. Zijn kwartet maakte het hem ook makkelijk zou je kunnen zeggen, maar misschien waren ze wel zo goed omdat Cohen zelf zo geïnspireerd was. IJzersterk was de manier waarop bassist Barak Mori met moddervette tonen de duetten met Cohen aanging. Er werden veel trage stukken gespeeld met een intense schoonheid, zoals 'Theme for Jimmy Greene', een aanklacht tegen het wapengeweld waarvan de dochter van saxofonist Jimmy Greene het slachtoffer werd bij de schietpartij op de basisschool van Sandy Hook. In die zin eindigde zijn optreden mooi maar somber met een dichterlijke overpeinzing en gedragen muziek over de dood.

De Poolse pianist **Marcin Wasilewski** kijkt optimistischer tegen het leven aan. Hij is meer de energieke pianist die de ruimte en mogelijkheden van de piano, de spanning en de drive opzoekt. Zijn trio bestaat al 25 jaar maar speelt met de frisheid of ze elkaar net ontmoet hebben. Bassist Slawomir Kurkiewicz en drummer Machal Miskiewicz zitten hem als een handschoen gegoten en met Tineke Postma als speciale gast werd een extra vinger toegevoegd. Postma speelde haarzuiver en haar geluid op sopraansaxofoon is een van de mooiste [...vervolg op de volgende pagina](#)

Trompettist Avishai Cohen gaf met pianist Gadi Lehavi, bassist Barak Mori en drummer Ziv Ravitz een optreden van intense schoonheid. (Foto: Tom Beetz)

De Belgische pianist Free Desmyter bracht in een zinderend optreden west en oost bij elkaar. (Foto: Tom Beetz)

Uit heel Nederland en België waren de liefhebbers toegestroomd om pianist Tigran Hamasyan te horen. De technisch verbluffende pianist gaf een optreden met trompettist Mathias Eick waarin elektronica en soundscapes een hoofdrol vervulden. (Foto: Tom Beetz)

die je je kunt voorstellen. Toch was het het trio dat met of zonder Postma de meeste indruk maakte. Wasilewski beukte als een kale reus op de toetsen en wisselde dat af met ingetogen stukken. Hij is vele stappen verder dan Bill Evans, die zijn grote inspiratie is geweest. Hij gebruikt twee handen, wat de meeste pianisten overigens doen, maar bij hem zijn die onafhankelijk van elkaar, kunnen met elkaar samenwerken of hun eigen gang gaan. Hij gaf een mooi voorbeeld hoe kleur aan jazzimprovisatie kan worden gegeven.

November Music is een festival voor mensen die de grenzen van muziek opzoeken, en meer nog voor wie grenzen niet erkent. Al sinds 1993 gaat November Music met hedendaagse muziek dwars door de genres heen.

De laatste dag van dit festival was er een optreden van pianist **Tigran Hamasyan** dat al weken van tevoren was uitverkocht. Voor velen hét hoogtepunt van November Music. Tigran opende met een lang intro waarin hij gebruikmaakte van elektronische effecten, watervallen van noten en een scheut Chopin, waarbij hij soms zachtjes meeneuriëde. Een intro dat in verstolde stilte eindigde. Daarna kwam de Noorse trompettist **Mathias Eick** erbij van wie al snel bleek dat ook hij een kastje met elektronische toetsen bezat en even hard kon neurien. Als Tigran piano speelde vielen diens waanzinnige techniek en zijn eigenzinnige benadering van de vleugel op. De door velen gewaardeerde soundscapes die als lieflijke branding tegen de Noorse kust braken, legden het wel af tegen de schaarse momenten waarin met puur piano- en trompetspel de mooiste jazz werd gemaakt.

Het einde van November Music werd een half uur later ingezet door de Brits-Bahreïnse trompettiste **Yazz Ahmed**. Haar muziek leunt sterk op het Midden-Oosten, is scherp en bedwelmend. Ze heeft een goede groep met een aparte bezetting met een vibrafonist. Ahmed is een van die boeiende beloftes van de Britse jazzscene en zal zeker doorbreken, vooral als er meer variatie in haar composities komt.

Tom Beetz

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Colours of Improvisation werd afgesloten met het pianotrio van Marcin Wasilewski, jarenlang de vaste begeleiders van de vorig jaar overleden trompettist Tomasz Stanko, nu een van de beste jazztrio's van dit moment. (Foto: Tom Beetz)

Mathias Eick vulde zijn fraaie trompetspel aan met ruis en kraak uit een toetsenbord. (Foto: Tom Beetz)

THE WOOTEN BROTHERS

Bezetting:

Joseph Wooten (elektrische piano),
Regi Wooten (gitaar),
Victor Wooten (basgitaar),
Roy Wooten (drums).

Datum en plaats:

5 november 2019,
De Oosterpoort, Groningen.

De Oosterpoort vulde zich met kenners en serieuze liefhebbers. Dolgelukkig met dit concert. En dat is natuurlijk niet verrassend. De Wooten Brothers hebben meer dan een kast met Grammy Awards volgespeeld. Maar misschien kwam iedereen eigenlijk toch voor de jongste telg uit de familie: Victor. De alleskunner op de bas kan zich zonder twijfel scharen onder de grootste bassisten in de wereld. Victor stelde zichzelf op komische wijze voor als Marcus Miller, simpelweg omdat hij, zoals hij er zelf aan toevoegde, geen Stanley Clarke is.

De overige broers hebben overigens ook een indrukwekkende staat van dienst. Ze zijn allen mannen die serieuze bijdragen aan de muziekwereld hebben geleverd. Toetsenist Joseph werkte bij Steve Miller. Drummer Roy werkte, overigens samen met Victor, bij Bela Fleck en gitarist Regi, 'The Teacha', leidde zo'n beetje half Nashville op.

Ze begonnen met een ode aan de te vroeg gestorven broer saxofonist Rudy. Daarna kwam er een ode aan die andere grote bassist Jaco Pastorius met het nummer 'Chicken'. 'Everyday people' van Sly Stone kwam voorbij en zelfs 'Your song' van Elton John.

Show is bij de Wooten Brothers minstens zo belangrijk als de muziek zelf. Vermakelijk was het gedeelte waar het viertal breaks speelde. Eerst eenvoudig zoals 'on the one' en 'on the two'. Bij 'on 45' werd het wel heel komisch.

En al overschaduwde op sommige momenten het showelement misschien de muzikaliteit, het belangrijkste was dat de jongste telg uit de familie er met kop en schouders bovenuit stak. Tussen al de familiale grappenmakerij door was er één ding duidelijk: Victor rules!

Victor sloot af met wat we moeten onthouden van deze show: dit was de Victor Wooten Show. Victor torende hoog uit boven zijn broers. En voor degenen die dat in het publiek nog niet hadden begrepen, maakte de grote bassist dat ook nog eens overduidelijk. Het concert eindigde met 'My name is Victor'.

Bart Hollebrandse

Vlnr: Regi en Victor Wooten. (Foto: Willem Schwertmann)

Roy 'Futerman' Wooten. (Foto: Willem Schwertmann)

Dit was de Victor Wooten Show. Victor torende hoog uit boven zijn broers. Het concert eindigde veelbetekend met 'My name is Victor'.

Victor Wooten. (Foto: Willem Schwertmann)

De Wooten Brothers op 4 november live in Stockholm:
<https://www.youtube.com/watch?v=DZjJCo1IEM>

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL ROTTERDAM

Datum en plaats:

26 oktober 2019,
Diverse locaties, Rotterdam.

Nieuw voor Festival Jazz International Rotterdam waren de diverse locaties. De kleine zaal van LantarenVenster was verruild voor het Nederlands Fotomuseum, Kantine Walhalla, Theater Walhalla en Verhalenhuis Belvédère, allemaal op Rotterdam-Zuid. De reden: 100 jaar jazz in Rotterdam en in het bijzonder op 'De Kaap'. Zaal 1 van LantarenVenster was het hoofdpodium en in de foyer waren, ook voor het filmpubliek, gratis concerten. Was er eerdere edities de mogelijkheid om alle concerten te bezoeken, nu moest er serieus gekozen worden en dat viel niet altijd mee. Een andere forse verandering was de programmering. In de aankondiging stond: "Met een hoofdrol voor Rotterdamse makers van nu, bijzondere samenwerkingen met een Rotterdams tintje en de viering van 100 jaar jazz in Rotterdam". Nauwelijks internationale namen dus. Festivalprogrammeur Mike Bindraban maakte een setup met een nieuwe, ronduit hippe signatuur.

Bij de forse formatie **Re:Freshed Orchestra** lijken sausjes belangrijker dan het gerecht en de losse kleuren imponanter dan het schilderij. En dat is een compliment, wat een diversiteit! Hiphop was nooit ver weg door een vette powerbas en -drums. En strijkers én een turntable. Er was een Kytteman-achtige sfeer door de grote bezetting. Alexander van Popta is toetsenist en leider. Er klonk nieuw en vooral eigen werk én een speciale gast. Dat bleek: Dillenburg, een expressieve Smooth-soulzanger. Voor hem was een grote ruimte op het podium open gelaten. De zanger maakte er optimaal gebruik van.

In de foyer speelde **Jesse Schilderink's Nijmegen-Rotterdam Collective**. Hun groep is voortgekomen uit de samenwerking van dit festival en zijn Nijmeegse tegenhanger. Direct al deden ze [...vervolg op de volgende pagina](#)

Re:Freshed Orchestra. (Foto: Frank Verschoof)

Was er eerdere edities de mogelijkheid om alle concerten te bezoeken, nu moest er serieus gekozen worden en dat viel niet altijd mee.

Jesse Schilderink. (Foto: Frank Verschoof)

denken aan David Bowie. Of beter: de saxofonist van Bowie's laatste album 'Lazarus', Donny McCaslin. Dus: lange, glooiende lijnen boven een kolkende ritmemachine. 'Ongepolijst' is een understatement, vuig en ruig was het! Alles klonk vervormd en lekker grof. En drummer Jimmy Hueting 'zong' als Rammstein. Maar Jesse Schilderink is er één om in de gaten te houden. Dat wordt een grote!

'Onze' Benjamin Herman was gast in het **Delvon Lamarr Organ Trio**. Lamarr is autodidact. Zijn vrouw bedacht het concept, werd zijn manager en filmde alles nogal opvallend vanaf het podium. Ze speelden deze avond voor het eerst met Herman, die nogal achterin het geluidsbeeld zat. Lamarr: "This well-dressed guy is beter gekleed dan wij alledrie bij elkaar!" Het repertoire was behoorlijk funky en Benjamin Herman wist daar natuurlijk wel raad mee. Gitarist Jimmy James stal de show. Het was alsof zijn haar onder stroom stond, zijn mond stond open, hij had een vette sound en heel wat humor. Hij deed een politiesirene na en speelde zelfs met zijn tanden. Het afsluitende 'Careless Whisper' van George Michael zou volgens de aankondiging een hoogtepunt moeten zijn maar bleek dat helaas niet. Verhalenhuis Belvédère was vroeger Club Belvédère. Laat op de avond gebeurde daar iets heel moois.

Eric Vloeimans kreeg een carte blanche en wist meteen hoe hij die zou invullen: met gitarist Jorrit Westerhof en cellist Jörg Brinkmann. De trompettist werd aangekondigd als 'al 25 jaar een stijlfiguur in Rotterdam'. Hij schreef speciaal voor de gelegenheid negen stukken die hij 'Momu's' noemde. Ze waren genummerd en werden gespeeld in willekeurige volgorde. Op deze basis verschenen wonderschone lijnen van alledrie, gevoelig, zacht, harmonisch. Soms subtiel culminerend, maar altijd lieflijk. Fluisterend, humoristisch en elkaar volledig aanvoelend. Jorrit Westerhof schetste stille en weidse landschappen en Jörg Brinkmann was soms ook bassist. Vloeimans was filmisch klassiek, soms barok maar even later leek het meer een Armeense dans. De toegift was 'Momu nr 4'. "Die hebben we voor het laatst bewaard. Een slaapliedje." Het was een eer om er bij te zijn en herinnering om te koesteren.

Peter J. Korten

Jimmy James. (Foto: Frank Verschoof)

Benjamin Herman. (Foto: Frank Verschoof)

Festivalprogrammeur Mike Bindraban maakte een setup met een nieuwe, ronduit hippe signatuur, met een hoofdrol voor Rotterdamse makers van nu.

Eric Vloeimans. (Foto: Frank Verschoof)

Luister hier naar een stukje Eric Vloeimans:
<https://bit.ly/2QhHgOi>

IM GERRY TEEKENS 1935 - 2019

Gerry Teekens is op 31 oktober overleden in zijn woonplaats Enschede. Gerry was 83. We kennen hem natuurlijk als producer van het label Criss Cross. Een Nederlands label dat meer dan vierhonderd albums uitbracht, vooral van Amerikaanse (post)boppers, en daarmee internationale bekendheid verwierf. Criss Cross werd gerecenseerd in JazzTimes en haalde de populariteitspolls van DownBeat. Beide magazines stonden uitgebreid stil bij Teekens' overlijden. Opmerkelijk voor een Nederlandse producer. Maar Teekens was dan ook eigenlijk een Amerikaanse - of beter gezegd: New Yorkse - jazzcat. De muziek die hij uitbracht, was straight-ahead en moest klinken alsof die in New York was opgenomen, wat steeds vaker ook het geval was.

Musici van eigen bodem kwamen maar mondjesmaat aan bod; denk aan Peter Beets, Jesse van Ruller en Joop van Enkhuizen (als 'Joe Vanenkhuizen'). Aan jazz van vóór Charlie Parker deed hij niet, en impro, rockjazz en wereldjazz liet hij ook aan zich voorbijgaan. Maar juist door die selectie kreeg Criss Cross een eigen identiteit.

Die herkenbaarheid werd tevens versterkt door Max Bolleman, Teekens' favoriete geluidstechnicus. Teekens nam aanvankelijk op in Bollemans studio, maar nam later eenvoudigweg Max mee naar studio's in New York. Zo kreeg hij het gewenste geluid. Nog een voordeel: Max was prettiger in de omgang dan knorrepot Rudy Van Gelder.

Teekens (Den Haag, 5 december 1935) begon als drummer. Hij werkte vanaf 1955 zo'n tien jaar als professioneel muzikant vanuit de regio Den Haag met onder anderen Rob Agerbeek, Rob Franken en Frans Elsen. Daarna kreeg hij genoeg van het reizen en kwam de jazz in het gedrang door de opkomst van de Beatles en de Stones. Teekens haalde een lesbevoegdheid als leraar Duits en vond een baan in Enschede, omdat hem daar een woning werd aangeboden. Hij gaf er fulltime les op het Ichthus College vanaf eind jaren zestig.

Maar de jazz bleef trekken. Decennialang trok hij als een soort marktkoopman met bakken vol lp's - en later cd's -

...vervolg in de rechterkolom

langs jazzclubs en festivals. Hij organiseerde tournees voor Amerikanen die in Europa woonden; neem Johnny Griffin en Dexter Gordon. Later volgden ook Amerikanen die de oceaan moesten oversteken, onder wie Jimmy Raney. De tournees vonden noodgedwongen plaats in de zomervakanties.

Bij een van die tournees stelde Raney voor om nog even de studio in te duiken; zo'n plaat kon dienen als promotie van een volgende tournee. Met de lp 'Raney '81' begon Criss Cross. Teekens ging dat vaker doen: musici opnemen die tóch in Nederland waren. Na exact 25 jaar lesgeven gaf hij zijn 'day job' eraan.

Zoals gezegd: op den duur ging Teekens steeds vaker - met Max in zijn kielzog - naar New York. Daar waren immers de solisten én vooral de door hem zo gewenste ritmesecties aanwezig. Een week New York bestond voor hen uit overdag opnemen - elke dag een andere band - en 's avonds clubs aflopen, op zoek naar talent.

400 PLATEN MET AMBACHTELIJKE BOP

Hij liet zich graag adviseren door gerenommeerde musici. Toen Kirk Lightsey zei dat hij de nog niet zo bekende altsaxofonist Kenny Garrett een kans moest geven, deed hij dat ook. Ook de tenoristen Chris Potter en Eric Alexander mochten bij Criss Cross debuten. Bolleman (met dank aan ghostwriter Robert Rhoden) vertelt hier boeiend over in zijn autobiografie 'I'm the beat/Of de korte beentjes van Art Blakey'.

Ook oudere musici vonden bij Criss Cross onderdak - neem Chet Baker, Warne Marsh, Pete Christlieb en honderden anderen. Sla de index er maar op na op www.crisscrossjazz.nl. (Die index is nog niet eens compleet, want Chet en Vanenkhuizen staan er niet bij. Er zijn vast meer omissies. Kun je nagaan.)

Vertrouwen, daar draaide het om. Gerry had vooraf altijd een goed gesprek met de bandleider: wat wilde Criss Cross en wat waren volgens Gerry de sterke kanten van een muzikant? Daarna liet hij in de studio de musici grotendeels hun eigen gang gaan. Als ex-muzikant wist hij wat er bij een creatief proces komt kijken. Op den duur werden die gesprekken steeds eenvoudiger, want iedereen wist waar Criss Cross voor stond.

In mei dit jaar bracht Gerry zijn laatste album uit: 'After Life' van Noah Preminger. Zijn zoon Jerry Teekens liet weten aan een verslaggever van de Twentsche Courant/Tubantia dat hij met Gerry's kleindochters het label zal voortzetten. "Het levenswerk van mijn vader mag niet verloren gaan."

Jeroen de Valk

GIVE ME YOUR TELEPHONE NUMBER

J.C. Higginbotham

Kan iemand het me kwalijk nemen dat ik ontroerd ben als ik luister naar dichters- schrijver-politiek activist Amiri Baraka, beter bekend als LeRoi Jones en schrijver van het boek 'Blues People' (1963). Zoek eens zijn gedicht 'Against bourgeois art' met Air (Henry Threadgill, Fred Hopkins, Steve McCall) als begeleiders van 20 maart 1982 in Keulen, of een andere versie van 8 december 1978. En 'Song for Biko' met Don Cherry en Dudu Pukwana in het Johnny Dyani Quartet van 18 juli 1978. Dat emotio- neert me.

Een totaal ander stuk maakt me soms weemoedig: 'Give me your telephone number'. De originele versie dateert van 5 februari 1930 en is van J.C. Higginbotham and his Six Hicks. De uitvoerders zijn: Henry Red Allen (trompet), J.C. Higginbotham (trombone), Charlie Holmes (altsax), Luis Russell (piano), Will Johnson (banjo), Pops Foster (bas) en Paul Barbarin (drums). Beluister het origineel op Okeh 8772:

<https://bit.ly/2qRaWXJ> (You Tube).

Schakel dan over naar de live-versie van Andy Schumm and his Gang op 6 augustus 2011 tijdens een Bix Beiderbecke Memorial:

<https://bit.ly/2QcfcGIC> (You Tube).

Ik laat niet na te verwijzen naar 'Sugar Hill function' van 18 februari 1930, vertolkt onder de naam van Henry Red Allen met ongeveer dezelfde muzikanten, met Charles Holmes:

<https://bit.ly/36XKZ9I> (You Tube)

Ook een pareltje!

Doorgaans hebben de Six Hicks allemaal een verleden bij de legenden van de jazz: bij Freddie Keppard, King Oliver, Fletcher Henderson, Mills Blue Rhythm Band, Louis Armstrong, Kid Ory, Coleman Hawkins. Sommigen toerden eens of meermaals ook in Europa: Red Allen (1908-1967) stierf zes weken na zijn Engelse tournee van februari-maart 1967. Higginbotham (1906-1973) toerde hier in oktober 1958 met Sammy Price. De uitstekende Holmes (1910-1985) ging in 1951 werken bij verzekeraars in Wall Street, maar twintig jaar later dook hij weer op met Clyde Bernhardt's Harlem Blues & Jazz Band en nog later bij de Zweedse Kustbandet.

...vervolg in de rechterkolom

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

J.C. Higginbotham. (Foto: William P Gottlieb)

Luis Russell (1902-1963) had een goed orkest, in oktober 1935 neemt Louis Armstrong dat over, Russell bleef tot 1944. In 1948 wordt hij winkelier in speelgoed en snoep, eindigt begin jaren zestig als chauffeur. En Will Johnson (1905-1955) kwam om in een brand die zijn huis verwoestte. Pops Foster (1892-1969) was geboren op of in een plantage ergens in Louisiana, speelde van 1918 tot 1921 met Fate Marable op de rivierboten, kwam naar Europa met Mezz Mezzrow, van december 1955 tot mei 1956 was hij hier op toernee met Sammy Price's Bluesicians. Paul Barbarin (1899-12 februari 1969) stierf tijdens een Mardi Gras streetparade, misschien met de Onward Brassband waarvan hij soms de leider was.

Er bestaan tientallen versies van dit prachtig 'telefoonnummer', de ene al mooier dan de andere. Eigenaardig dat ik maar één opname vond gespeeld door een Nederlandse jazzband; heeft de Dutch Swing College Band deze song nooit opgenomen? Geen enkele versie door Belgische jazzband. Misschien kennen ze het nummer niet, of kunnen ze het niet spelen ...

Veel luistergenot op uw speurtocht! Enkele referenties treft u op pag. 20 en 21 in het vervolg van deze notities.

Erik Marcel Frans

De uitvoering van de Chris Barber Jazz Band (1959):

<https://www.youtube.com/watch?v=vkaLZKk4et4>

VERVOLG PAG. 1

Jasper Blom speelt 4 december achter-eenvolgens in een kwartet met oudgedienden en een gastsolist, een tentet vol twintigers en ten slotte een band met zijn mentor Dick Oatts. Jasper Blom: "Ik heb er lang over nagedacht wat ik nou precies wilde gaan doen op deze avond. Ik wilde niet dat het alleen maar over mij ging. Die avond op het podium wil ik mij plaatsen in een traditie – in een samenspel van generaties." De muziek die hij met oudgedienden Jesse van Ruller, Frans van der Hoeven (bas), Martijn Vink (drums) en gastsolist Pablo Held (piano) laat horen is een voorproefje van de muziek die Jasper Blom gaat schrijven voor de Buma Boy Edgar 2020 tournee en de presentatie van de daaruit komende cd 'Polyphony 3 – Jasper Blom Quartet featuring Pablo Held'. Met het tentet voert hij door hem speciaal voor deze avond gecomponeerde Emily Dickinson Songs uit. BIMHUIS TV zendt de concertavond live uit via hun online kanaal.

VARIA

Documentaire over Thomas Chapin nu in Nederland te zien

De Amerikaanse filmmaakster Stephanie J Castillo maakte in 2017 de documentaire 'Night Bird Song' over haar zwager, de jong gestorven saxofonist/fluitist Thomas Chapin. Hierin volgt ze het leven en de carrière van deze onderschatte muzikant, van zijn begindagen als musical director bij de band van Lionel Hampton tot en met de succesvolle tours met zijn Trio. Ook Nederland speelt daarin een rol, want Chapin was als gast een aantal malen te horen bij de groep van gitarist Marc van Vugt en zangeres Ineke Vandoorn, die in de film dan ook aan het woord komen. Tot nu toe was de film nog nooit in ons land te zien, maar daar komt nu verandering in. Op zaterdag 30 november wordt hij in Zaandam vertoond, in filmtheater De Fabriek, als onderdeel van het nieuwe festival Jazz in de Winkel. Door de inspanningen van saxofonist Frank Nielander en Jazzflits-medewerker Herman te Loo (in het dagelijks leven ook ondertitelvertaler) is de film met Nederlandse ondertitels te zien. Meer informatie over het festival (waar verder onder meer Bruut & Anton Goudsmit, Matt Bianco, Gallowstreet, Hen Bennink & Joris Roelofs en het Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Ruben Hein optreden) is te vinden op www.jazzindewinkel.nl.

FESTIVALS DECEMBER

Sun-Mi Hong speelt op het Brokken festival. (Foto: Petra Beckers)

JAZZ NIGHT 2019

Muziekgieterij, Maastricht

23 november 2019

(<https://bit.ly/2PViX8F>)

Met: vijftien bands van conservatoriumstudenten en –leraren en de halve finale van de Maastricht Jazz Award (studenten).

BRAND! JAZZFESTIVAL

Kunstencentrum nona, Het Predikheren, Mechelen

4, 5 en 6 december 2019

(<https://nona.be/nl/festival/brand-jazzfestival-2019>)

Met onder anderen: Jakob Bro Trio feat. Mark Turner, Robin Verheyen Quartet, Machtelinckx, Badenhorst, Gouband & Cools, Eric Boeren 4tet, The Bureau of Atomic Tourism en Kim Myhr.

STRANGER THAN PARANOIA

Paradox (Tilburg), Brebl (Nijmegen)

23 - 28 december 2019

(<http://www.paulvankemenade.com/>)

Met onder anderen: MIXMONK, Trio Picatrix, el XYZ de SON Bent Braam, Stranger than Four Baritones met Jan Menu-Niels Bijl-Ties Mellema-Nils van Haften, Stevko Busch-Paul van Kemenade; Peter Beets & Beets Brothers Electric Band feat: Ruud Breuls, FAVO en Serigne Gueye All Stars.

BROKKEN FESTIVAL

Bimhuis, Amsterdam

29 december 2018

(<https://bit.ly/2QAZrfi>)

Met: Daria van den Bercken, Nora Mulder, Neva, Monica Akihary, Anna Enquist, Danique Carmen Kievit, Diamanda La Berge Dramm, het Kika Sprangers kwintet en het **Sun Mi Hong** Quintet met Felicity Provan en Corrie van Binsbergen.

VARIA

Winnaars Keep an Eye The Records 7 december bekend

Op 7 december worden in het Bimhuis, Amsterdam de drie winnaars bekendgemaakt van Keep an Eye The Records 2019. Tevens zullen de winnaars van 2018, te weten Guy Salamon Group, Half Easy Trio en Tijs Klaassen Quartet, het album presenteren dat ze mochten maken. Keep an Eye The Records geeft elk jaar een aantal jonge jazzbands de kans om geheel kosteloos een album op te nemen.

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot en Roland Huguenin in Belgrado

35. BEOGRADSKI JAZZ FESTIVAL

Datum en plaats:

21-27 oktober 2019,
Dom Omladine en Kombank Dvorana,
Belgrado. (<http://www.bjf.rs/en/>)

Op de meest onverwachte plekken in de stad wordt je blik gevangen door een oog dat zich vanaf een fraai vormgegeven affiche indringend op de wereld richt. Het oog is omgeven door een gloedvol aura en wordt geflankeerd door het motto 'Jazz Celebration'. Belgrado nodigt iedereen uit om een week lang mee te gaan in de viering van de 35ste editie van het jazzfestival.

Aleksandar Živković (89) geeft vanaf 1971 leiding aan de eerste vijf edities van BJB. Met goed artistiek en zakelijk inzicht, lukt het hem om met het Newport-Beograd Jazzfestival het eerste internationale jazzfestival in Europa te organiseren, daarbij aangemoedigd door George Wein en Norman Granz, die Joegoslavië zien als brug tussen West- en Oost-Europa. Voor de eerste edities haalt hij Ellington, Armstrong, Monk, Gillespie, Basie, Hines, Vaughn, Blakey, Adderley, Mingus, Davis, Brubeck, Rollins, Getz, Tyner en vele anderen naar Belgrado. Na enkele jaren wordt de programmering van het Belgrado Jazz Festival (BJF) uitgebreid met Europese en regionale acts. Het festivalconcept slaat goed aan en wordt ongekend populair. In 1976 vertrekt Živković naar Londen om zich succesvol te ontwikkelen als impresario van jazz- en popartiesten. Na de editie van 1990 valt Joegoslavië uiteen en verstommen internationale cultuuruitwisselingen. In 2005 gaat het festival opnieuw van start. De artistieke staf heeft de ambitie om van het BJB wederom een internationaal succes te maken. Opnieuw weet BJB grote namen aan zich te binden uit de eigen regio, Europa (ook diverse Nederland jazzmusici waren er te gast), Amerika en landen ver daarbuiten. Met de 35ste editie wordt een nieuwe mijlpaal gevierd, zeer terecht, want BJB behoort tot de leukste festivals die de jazzwereld rijk is. Belgrado, gelegen aan de rivieren Donau en Sava, is een stad van boeiende contrasten. Talrijke historische locaties, mondaine buurten, weelderige parken en overweldigende straatkunst, contrasteren met stadsdelen waar brutalistische betonbouw uit de communistische periode onuitwisbare sporen heeft nagelaten.

...vervolg in de rechterkolom

Jazzmeia Horn. (Foto: Joke Schot)

Deze bruisende metropool ligt op slechts twee uur vliegen van Schiphol, maar is een wereld van verschillen.

Wiskundedocent en muzikjournalist Voja Pantić (54) werkt sinds 1987 voor kranten, tijdschriften, radio en televisie. Vanaf 2005 is hij als programmeur en artistiek directeur verbonden aan BJB. Na de oorlogscrisis in zijn land geeft hij een sterke nieuwe impuls aan het festival. Jaarlijks haalt hij een selectie van jonge en gevestigde artiesten naar zijn stad die een actuele staalkaart van jazz, geïmproviseerde en etnische muziek vormt. Na 32 jaar interviewen, schrijven, presenteren en organiseren heeft hij een indrukwekkend netwerk opgebouwd. Ondanks het krappe budget voor BJB, lukt het hem om via zijn overtuigingskracht en goodwill steeds weer verrassende programma's samen te stellen, die nog steeds worden gepresenteerd in Dom Omladine (huis van de jeugd), het culturele ijkpunt van de stad. Ter gelegenheid van de 35ste editie van BJB, stelde Pantić een boek samen getiteld 'Jazz Face', waarin hij 46 van zijn interviews bundelde. Clark Terry is de oudste en Melody Gardot de jongste jazzlegende die hij aan het woord laat. Tijdens BJB werd zijn boek gepresenteerd aan een grote groep jazzjournalisten en -fotografen. Joke Schot leverde verschillende foto's voor het boek.

...vervolg op de volgende pagina

Vanaf de beginperiode heeft BJJ mogelijkheden gegeven aan studenten en jonge jazzmusici om zich via het festival te scholen via workshops, foyerconcerten en jamsessies. Veel Servische jazzmuzikanten zijn klassiek geschoold of gingen naar buitenlandse jazzopleidingen. De laatste jaren biedt de muziekfaculteit van de universiteit van Belgrado modules jazz- en rockmuziek en groeit het aantal hoogopgeleide muzikanten sterk.

Dagelijks organiseert BJJ paneldiscussies met journalisten en muzikanten, waarin vele facetten van de muziek(industrie) worden besproken. Naast praktische en zakelijke uiteenzettingen, worden vooral bespiegelingen gegeven over de toekomst van de jazz, waarin men zich het hoofd breekt over definities en herwaardering van genres. Veel vragen worden gesteld, veel suggesties worden gedaan, weinig antwoorden worden gevonden, want die liggen besloten in de ziel van de muziek.

In de Europese context, en daartoe behoren zeer zeker ook Oost-Europa, de Balkan, Turkije en het Midden-Oosten, heeft de jazz zich ontwikkeld binnen een complex idioom van Afro-Amerikaanse, etnische en historische invloeden. Men voelt zich vaak onzeker waar men niet beseft dat jazz springlevend is zodra het wordt beoefend. Muziek kent afspraken en regels, maar vrijheid om te experimenteren laat zich niet begrenzen. Jazz staat in het moment zodra conventies naar de achtergrond verdwijnen en ruimte maken voor spontaniteit. Sommige ogen blijven twijfelend staren en verzuimen om zich met een aura van licht te omgeven.

Één van de hoogtepunten van BJJ is een fenomenaal concert van de 81-jarige **Charles Lloyd** met zijn Special Project. Zijn recente projecten overdonderen en hebben grote impact. Met zijn jonge begeleiders brengt hij een wonderschoon concert. Ook de 74-jarige **Henri Texier** speelt een sterke troef. Hij begint zijn concert met een indrukwekkende solo-performance waarin hij polyritmiek combineert met de zangkwaliteiten van de contrabas. De Franse jazz eigen, hult hij finesse in lichtheid en passie.

De **Stanley Clarke Band** en **Dianne Reeves** zijn de publiekstrekkingen van het festival, maar ze blijven hangen in routine. Vele malen leuker om naar te kijken zijn de optredens van het **Gilad Hekselman Trio** en **Jazzmeia Horn**. Hekselman is heer en meester op de gitaar.
...vervolg in de rechterkolom

Henri Texier. (Foto: Joke Schot)

Ondanks zijn zeer verfijnde spel brengt hij het publiek tot extase. Zang- en stemvirtuoos Jazzmeia Horn is in enkele jaren enorm gegroeid in haar artistieke. Ze brengt haar vocale talenten steeds beter in balans. Haar onschuld en ontwapenende fratsen blijven daarbij gelukkig volledig intact.

BJJ presenteert een variëteit aan grotere ensembles. **Nikolov-Ivanović Undectet**, een semi-bigband bestaand uit acht blazers inclusief tuba en een ritmesectie aangevuld met accordeon, verdient grote erkenning. Prachtig uitgebalanceerde stukken en avontuurlijke arrangementen brengen rijkgeschakeerde muziek tot stand waarin heel veel gebeurt. De Franse fluitist Magic Malik die zijn gepunteerde spel combineert met vocalises, geeft dit concert vleugels. Ook **Flat Earth Society** heeft een weergalozes orkestklank en blinkt uit in veelzijdigheid. De veelal fragmentarisch opgebouwde stukken vallen zeer in de smaak en brengen het Willem Breuker Kollektief in herinnering.

Charles Mingus speelde in 1972 en 1975 op BJJ in de zaal waarin de naar hem vernoemde **Mingus Big Band** in 2019 de muzikale nalatenschap van de grootmeester toegewijd tot leven brengt. Tensorsaxofonist **Wayne Escoffery** draagt 'Fables of Faubus' in een weergalozes solo waarin hij de blues meer dan tien minuten laat zinderen.

...vervolg op de volgende pagina

Zoals gezegd is er een groeiende aanwas van Servische musici. **Dragon's Fuel** creëert met twee saxen, bas en drums een indrukwekkend klankpalet. Deze jonge honden verrassen met een speelse mix van traditionele jazz, theater en experiment. Zeer onderhoudend. **Rastko Obradović Quartet** is een ambitieus ensemble. Met zijn geavanceerde spel scheidt saxofonist Obradović een zeer persoonlijk geluid dat hij sterk kruidt met lyriek en avant-garde. **Milan Staniša-vljević Quintet** bestaat uit vijf persoonlijkheden. De wow's galmen door de zaal bij krachtig samenspel en hogeschoolarrangementen die leiden tot een strakke groovy sound.

De Russische pianist **Dimitry Ilugdin** en zijn trio beginnen met een gastoptreden van zangeres **Tanya Balakyrka**. Haar zang is gepassioneerd zonder overdaad. Haar présence is elegant en opvallend expressief. Ilugdin excelleert in zijn geïmproviseerde solospel, waarin hij een opmerkelijk eigen taal spreekt. In zijn muziek is pianist **Michael Wollny** wars van conventies. In zijn verhalen versmelten flarden uit het verleden met extatische energieën en pianistische hoogconjunctuur. Halverwege het concert betreedt de Japanse klarinettist Kazutoki Umeza het podium. Diens vrije improvisaties dwingen Wollny tot een andere dimensie.

Met de 35ste editie wordt een mijlpaal gevierd, zeer terecht, want BJF behoort tot de leukste festivals in de jazzwereld.

Delicaat zijn de concerten van het **Maciej Obara Quartet**, **Yellow Squeeds** en **Steve Coleman Five Elements**. Obara maakt muziek voor fijnproevers die qua temperament alle kanten op gaat. Geen strikte vormen, wel uitgeschreven partities. Zorgvuldig opgebouwde uitwerkingen worden afgewisseld met vrijheid en experiment. Veelzijdig en indrukwekkend. Yellow Squeeds, de band van voorman **Francesco Diotati**, verloochent de Italiaanse afkomst niet. Theater en drama plaatsen de muziek in een twist. De rebelse humor die de virtuoze passages maskeert is ontwapenend. Op momenten dat een reïncarnatie van Johnny Hodges in zijn spel lijkt te sluipen speelt Steve Coleman puur en subtiel. Zijn lyrische fraseringen gaan over in vileine grooves. Zijn swing transformeert naar snijdende urbane ritmes, waar rapper **Kokayi** feilloos virtuoos op inspeelt.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Gilad Hekselman. (Foto: Joke Schot)

Charles Lloyd. (Foto: Roland Huguenin)

Het Duitse **Max Andrzejewski's HÜTE** maakt theateraal muziekspektakel en subtiele psychedelica. Soft Machine is een belangrijke inspiratiebron. De groep maakt een moeilijk grijpbare, fraai geconstrueerde, epische vertelling, doordeesemd met poëzie, absurde humor en hysterie. Met twee bassisten, twee drummers, twee saxofonisten en een trompettist zet het Oostenrijkse **Shake Stew** in op grof gezaagde planken. Hun gelikte arrangementen zijn uitbundig en opzweepend.

[...vervolg op de volgende pagina rechts](#)

OVERLEDEN

George Masso, 22 oktober 2019 (92)

Deed van 1948-1950 ervaring op in de band van Jimmy Dorsey. Trok zich terug als muziekdocent. Ontpopte zich in 1973 als een soepel swingende solist op trombone en vond aansluiting bij mainstream musici, wat resulteerde in menige opname voor gelijkgezinde labels als Famous Door, Dreamstreet, Nagel-Heyer en Arbors.

(jjm)

VARIA

Jazzgeschiedenis in zes colleges

In de maanden januari en februari 2020 vertelt ArtEZ-docent Tibor Elferink de geschiedenis in zes colleges. Hij geeft deze op donderdagmorgen in de Grote Sociëteit in Zwolle. Tijdens de colleges zal er aandacht zijn voor diverse sociaal maatschappelijke thema's die een rol spelen in de ontwikkeling en perceptie van jazz, zoals slavernij, racisme, de opkomst van de burgerrechtenbeweging, het ontstaan van de tienercultuur en de introductie van de radio. En natuurlijk is er ook aandacht voor de grootheden uit de jazz. De theoretische uiteenzetting wordt geïllustreerd aan de hand van luistervoorbeelden. De deelnemer maakt kennis met (de kenmerken van) jazz en doet genre- en repertoirekennis op. Iedereen die kennis wil maken met jazz is welkom. Voorkennis is niet vereist. De cursusdata zijn: 9 (wat is jazz, work-songs), 16 (ragtime, blues, Louis Armstrong, New Orleans), 23 (Swing en bigbandera) en 30 januari (bebop en hardbop), 6 (cool jazz) en 13 februari (free jazz, jazzrock en fusie).

Meer informatie: www.U3L.nl

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VERVOLG BELGRADO JAZZ FESTIVAL

Michael Wollny. (Foto: Joke Schot)

De overtreffende trap is het Portugese **Axes** met vier saxofonisten en twee drummers. Avant-garde, theater en drama liggen dicht bijeen. Rauwe randen en ontregeling worden afgewisseld met boeiende arrangementen.

De Franse "Freaks" van **Theo Ceccaldi** maken angstaanjagende destructieve kleinkunst met groteske knipogen. Met zijn hypervirtuoze spel scheidt violist Theo Ceccaldi een eigen universum waarin emoties en atmosferen eigen routes afleggen. Noem het psychedelisch existentialisme of noem het geniale gekte. Een dag na BJJ geeft de symfonische rockjazzformatie **Hashima** een concert dat door veel festivalgangers dankbaar wordt opgevat als een sfeervolle en meditatieve afterparty.

Roland Huguenin

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

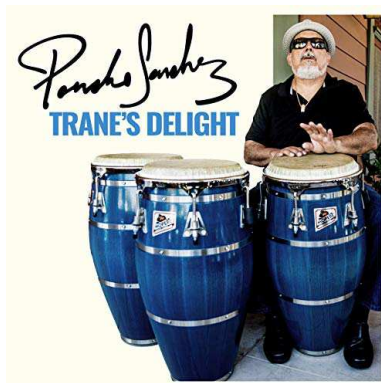
VARIA

Sitting Horns, een vijfköppige formatie van jong jazztalent, presenteerde zich 9 november bij Podium Jong Professionals Jazz in Voorschoten. Na de pauze betrad de 69-jarige gitarist Eef Albers als gast het podium om in het nummer 'Timecube' meteen zijn visitekaartje af te geven. "Het leek even of Jimi Hendrix en Eddie van Halen op het podium stonden", vond een bezoeker. Op de foto vlnr: Kasper Moliin, Kobe Gregoir, Ukko Heinonen, Simon Kalker en Eef Albers. Trompettist Magnuss Baugis paste er niet meer op. (Persfoto)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 11 november 2019

1 Poncho Sanchez Trane's Delight
(Concord Picante)**2 Chick Corea Trio**Trilogy 2
(Concord Jazz)**3 George Coleman**The Quartet
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk.

Fotografie: Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com.

Bijdragen: **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 november 2019

Tiit Kalluste. (Persfoto)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

PETTER ELDH

Koma Saxo (We Jazz Records)

[Patrik Sandberg, OrkesterJournalen \(Sweden\)](#)

ODDJOB

Kong (Headspin Recordings)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

JULIAN ARGUELLES

Tonadas (Edition)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

TORE BRUNBORG / BERIT OPHEIM

Hildo (Heilo)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

THEO CECCALDI TRIO

Django (Brouhaha)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\)](#)

TERRI LYNE CARRINGTON SOCIAL SCIENCE

Waiting Game (Motéma)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

MATANA ROBERTS

Coin Coin Capter Four: Memphis (Costellation)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

TIIT KALLUSTE

Midnight Sun (Kallmann Music)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

MACIEJ OBARA QUARTET

Three Crowns (ECM)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

KIT DOWNES

Dreamlife Of Debris (ECM)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

OLGA SINYAEVA & ANTON CHEKUROV

Jump! (Voskhod)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

PETER BRÖTZMANN

I Surrender Dear (Trost Records)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

CARMEN SOUZA

The Silver Messengers (Galileo MC)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

SOFIA LABROPOULOU / VASSILLIS KETENZOGLU

Butterfly (Odradek Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES GIVE ME YOUR TELEPHONE NUMBER

5 februari 1930

J.C. Higginbotham and his Six Hicks, in New York, details in artikel

16 januari 1959

Chris Barber, 'Barber's Choice', met Monty Sunshine, Pat Halcox, in Londen

11 augustus 1960

Mike Ashman's Jazzband, met Keith Smith, in Londen

15 augustus 1960

Old Merry Tale Jazz Band, '15 Jahre Old Merry Tale Jazz Band', Hamburg

1961-1962

Chris Barber at the BBC, 'Wireless Days 1961-62', met Ian Wheeler

1963

Ricardo's Jazzmen featuring Ole Fessor Lindgren - 'Live', Deense band

2 maart 1963

Ken Colyer's Jazzmen with Sammy Rimington, 'When I Leave The World Behind', met Geoff Cole, Johnny Bastable, in Nottingham, Lake 19, ook GHB/BCD 152

3 maart 1963

Leonardo Pedersen's Jazzkapel, een tiental Denen in Kopenhagen, Storyville 5516

27 februari 1964

Ken Colyer's Jazzmen, 'The Real Ken Colyer', ook met Sammy Rimington, in The White Horse, Willesden, Londen, op 77 Records

17 februari 1965

Mike Daniels, met John Chilton in Londen, op VJM, schrijver-trompettist Chilton schreef de Who's Who Of Jazz, een handige bijbel biografieën van musici geboren in 1925 of vroeger

mei 1966

Capt. John Handy & The Easy Riders Jazzband, 'Very Handy!', met Big Bill Bissonette, Sammy Rimington, in Wallingford, Connecticut, GHB/BCD 325

...vervolg in de rechterkolom

Het nummer door Ken Colyer's Jazzmen (1963):

<https://www.youtube.com/watch?v=IWWAddn85fI>

5 maart 1967

Kustbandet, 'Sidledes', Zweedse band in Stockholm, Kenneth 2030

15 maart 1974

Max Collie Rhythm Aces, 'Volume Two', één van de vijf avonden in de Big Horn Underground Atlanta, Georgia tijdens hun 66 dagen 'On Tour in the USA' met Phil Mason, Max Collie (21 februari 1931-6 januari 2018) Australische trombonist uit Melbourne, zeer populair in Enkhuizen en Breda, en in Vlaanderen, op GHB/BCD 83

3 april 1976

Christiana Jazzband, 'Too Late?', uit Noorwegen, op Storyville LP 610

5 mei 1978

Ken Colyer's Jazzmen, 'Dixieland Festival Dresden', met Dave Brennan op banjo, Amiga 855637

29 januari 1980

Alpinorleans, 'Pork Chops', in Breda, Woody 3580

februari 1980

Max Collie Rhythm Aces, 'Ten Years Together', in Llanfair Caereinion Powys, Wales, 2-LP Sweet Folk & Country SFAX 118

1981

The Golden State Jazz Band featuring Everett Farey, 'Alive And At Bay - Live At Earthquake McGoon's', San Francisco, Stomp Off 1006

27 september 1981

Old School Band, 'King of the Zulus', Zwitsers in Genève

1991

Swiss German Dixie Corporation, label PIM 1289

25 februari 1992

Phil Mason's New Orleans All Stars with Christine Tyrrell, 'The Storm is Passing Over', maar Tyrrell zingt niet op dit 'telefoonnummer', GHB/BCD 315

16 april 1992

Pat Halcox with Colin Kingwell's Jazz Bandits, 'Remembering Pat Halcox', trompettist Halcox (1930-2013) speelde 54 jaar bij Chris Barber tussen 1954 en 2008, Lake 338

25 april- 3 mei 1992

The Harlem Ramblers, 'Back From California', Zwitserse dixieland band in Küsnacht, Mistral Sounds 70069

1993-1996

A Fond Farewell to Chris Blount, 'Goin' Home', compilatie van drie sessies uit 1993-1996, met Dave Brennan, Blount stierf op 18 december 1998, JazzCrusade 3046

maart-mei 1994

Aspheim Oldtimers, 'Waiting For The Day', trombonist Aspheim in Oslo

21 januari 1995

Bob Helm's Jazz Band, 'Hotter Than That', Stomp Off 1310

23 december 1995

George Probert, 'By George! - It's Probert in England' met Sarah Bissonette's British All Stars, met Pat Hawes, Geoff Cole in de Pizza Express in Maidstone, JazzCrusade 3021, Probert in onze contreien bekend door het Breda Jazz Festival

10 mei 1999

Narvin Kimball, 'Ninety And Still Delivering', Yoshi's Jazz House, Oakland, CA

9 & 10 maart 2002

Vintage Jazz Big Band, 'That's My Home', twaalf Zweden uit Göteborg, op Imogena 099

2003

Newcastle Jazzband, '30 Ans', Zwitsers in Ichertswil, CH

De uitvoering van Bob Helm's Jazz Band (1995):

<https://www.youtube.com/watch?v=BQXsrZK3fXo>

DISCOGRAFISCHE NOTITIES GIVE ME YOUR TELEPHONE NUMBER

26 augustus 2003

[Phil Wall's's Jazz Cardinals](#), 'Every Tub', Bude Jazz Festival, PKCD 244, naam van orkest verwijst naar Freddy Keppard's Jazz Cardinals uit 1926

7 november 2003

[The Delta Jazzband with Colin Bowden](#), 'Delta Bravo', in Olney, Bucks, Lake 196

2&3 januari 2004

[Boilermaker Jazz Band](#), 'Give Me Your Telephone Number', in Pittsburgh, Pennsylvania

17 december 2004

[French Preservation New Orleans Jazz Band](#), 'Jumpin' in Irigny' met Bill Bissonette, Fred Vigorito, Irigny in de buurt van Lyon, JazzCrusade 3110

18 november 2005

[Colin Kingwell's Jazz Bandits](#), 'In The Spirit', Lee Bay Jazz Weekend, PKCD 293

2006

[Canal Street Jazzband](#), 'Back To The Roots', Zwitsers in Solothurn, Attic 54312

2007

[Full Stream Jazz Band](#), 'Downstairs', Zwitsers in Jazzkeller Alchenflüh, Burgdorf bij Bern

3 augustus 2011

[The Golden Eagle Jazz Band](#), 'We'll Meet Again', Live, PKCD 375

6 augustus 2011

[Andy Schumm and his Gang](#), tijdens Bix Beiderbecke Memorial Jazz Festival in Davenport, Iowa

28 januari 2013

[Martin Bennett's Old Green River Band](#), 'Be Easy With Me Baby', Live at Burton-on-Trent Jazzclub, PKCD 378

8 mei 2014

[Papa Pider's Jazz Band](#), 'Good Night Irene', Zweden uit Gothenburg, wonnen met deze opnamen een Golden Record Award toegekend door 's werelds oudste jazzmagazine Orkesterjournalen, op Imogena 214

24 mei 2019

[Clint Baker's Cafe Borrone All Stars](#), Live Cafe Borrone, Menlo Park, CA

Erik Marcel Frans

JAZZ IN BEELD

Teus Nobel was 27 oktober met zijn Liberty Group te gast bij Hot House Leiden. Marcel Schikhof maakte de bovenstaande foto's van hem. De overige bezetting van de Group is Alexander van Popta (piano), Jeroen Vierdag (bas) en Tuur Moens (drums).